

til Georg Brandes. Jeg gør det langt fra fuldt ud paa de Motiver, som hans specielle Benner opstille, men jeg gør det paa den almindelige Betragtning, jeg her har fremført, at det er en Mand, der har sat Spor i vor Samtid og haft stor Betydning for vort Landsliv, og derfor kan han med fuld Høje komme ind i Rækken af de Mænd, vi herfra yde Understøttelse.

Jeg skal efter den udførlige Motivering, som det ærede Medlem fra Ruds-Bedby (Tauber) i Formiddagsmødet gav af forskellige andre Forslag, med Henhyn til hvilke jeg staar Side om Side med ham, ikke komme nærmere ind paa disse, skønt jeg ellers havde ønsket at sige et Par Ord om flere af dem, men jeg finder ingen Grund til at gentage, hvad han har sagt. Kun eet Spørgsmaal vil jeg tillade mig at give en lille Unbefaling, det er Endringsforslaget Nr. 164 angaaende Katedralskolen i Odense. Det har været mig umuligt at forstaa de Motiver, der have ledet 3 ærede Medlemmer — ganske vist 3 meget indflydelsesrige Medlemmer, nemlig Ordføreren, Formanden for og et andet indflydelsesrigt Medlem af Finansudvalget — til at gaa imod denne Sag. Den ærede Ordfører fremsførte i Formiddagsmødet forskellige Eksempler paa, hvorledes man ved at vente var kommen til et billigere Overlag; han nævnedes f. Eks. Broen over Guldborgsund, som man nu kunde komme til at reparere en hel Del billigere end for nogle Aar siden, og jeg tror ogsaa, der var en Dampfærgeforbindelse. Men det er et Argument, som er tilstrækkeligt til at udsætte alt muligt; der er næppe det Foretagende, den Bevilling, om hvilken man ikke kan sige, at det er muligt, at man ved at vente kan faa det udført noget billigere — jeg tør dristigt sige, at der blandt de 1000 Postter paa Finansloven næppe er en eneste, man ikke kan sige det om. Det forekommer mig altsaa ikke, at man kan lægge nogen stor Vægt paa den ærede Ordførers Argumentation i saa Henseende. Gaar man derimod til de reelle Grunde for denne Sag, saa synes mig, at alt taler for, at vi gaa ind paa den. I Forhold til de offentlige Bygninger, vi ellers opføre, specielt Latinskolerne, forekommer det mig ikke, at dette Forslag er afstrækkende ved sin Størrelse. Det er ikke alene selve Katedralskolen, men et helt Komplex af offentlige Institutioner, vi tjene ved at gaa ind herpaa; vi saa en bekvem Benyttelse af en offentlig Have, som vi maaste ellers ikke faa nogen Nytte af i mange, mange Tider. Vi vide, hvorledes Forholdet er, naar man ønsker et eller andet Areal, som ligger under en af de forskellige Administrationsgrenene.

Komme vi f. Eks. til Krigsbestyrelsen, saa er der ikke Tale om at vriste noget ud af Krigsbestyrelsens Hænder, og jeg tror, at Indenrigsministeren holder lige saa fast paa sine kongelige Haver, som Krigsministeren holder paa sine Fællede. Her kunne vi imidlertid opnaa en Overenskomst, hvorved Indenrigsministeren giver sit Samtykke til, at en betydelig Del af denne Have, som nu ligger aldeles unyttig hen, faar en særdeles god Anvendelse i offentligt Djemed; vi faa en god Plads til Provinsarkivet, om hvilket vi jo ere enige, og til Latinskolen, som vi jo dog skulle til med det allerførste. Dernæst faa vi efter Udtalelser fra Indenrigsministeriets Side et særdeles godt og tidsvarende Høsthus, som tilfredsstiller alle berettigede Fordringer. Ogsaa er der det Henhyn at tage til selve Skolen, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Ruds-Bedby (Tauber) fremhævede, at vi ikke godt, medens vi bygge denne Skole, hvad der nok vil tage et halvt Aar og maaste mere, kunne lade Skolen ligge hen. Og skulle vi til at bygge om paa den, maa jeg sige, at Spørene i saa Henseende skræmme. Jeg behøver blot at se hen til, hvad den ærede Ordfører selv har fremhævet, naar der er Tale om den Slags gamle Ting; han benytter under Tiden sin egen personlige Erfaring i saadanne Spørgsmaal, og siger, naar vi staa over for Byggeforetagender af noget lignende Art, at intet er farligere og kostbarere end at røre ved en gammel Bygning, som man skal til at bygge om paa og reparere. Det er mange Gange, at man maaste staa sig ved at rive den ned og bygge for fra. Her er man nu i det Tilfælde, at denne Bygning, denne store, gamle Latinskole efter alle kyndiges Udtalelser egner sig godt til en anden Anvendelse, nemlig til en Post- og Telegrafbygning, og naar det er Tilfældet, er det dobbelt uforsigtigt i finansiel Henseende, naar man giver sig til at bygge en Etage ovenpaa en gammel Bygning. Det forekommer mig derfor, at alle saglige Henhyn tale for, at man ikke gør det, og ærede Medlemmer ville jo se, i hvilken Grad vi have været saalige paa dette Finanslovsforslag, ved den Sammenligning, de forskellige Flertal og Mindretal have; vi have i Finansudvalget ikke stemt strakte efter Partier, men set paa Sagerne selv, og det samme have vi gjort her, hvor hele Finansudvalget, paa 3 indflydelsesrige Medlemmer nær, have været enige om, at det er en forstandig Plan, og at vi derved opnaa særdeles betydelige Ting, som vi maaste ellers ikke, eller dog vanskeligt vilde kunne opnaa, hvis vi lade dette Grundlag glide